

Primus

quasi carnali b^o. Quasi puulis in xpo: lac po
tū dedi vobis:nō escaz Nō dū em poterat:sz
nec adhuc quidē potestis. Hoc cū d^r qbusdā
irascunt: t sibi xrumeliose dici putant: et ple
ruq; malū credere eos poti^r a quib^r hoc au
diūt:nō habere qd dicāt: qd se cape non posse
qd dixerūt. Et aliqs afferim^r eis rōnem: nō
quā petūt cū de deo querūt: qr necipi ea z va
lent sumere: nec nos fortasse vlapphendere
v^r pferre: sz qua demonstrēt eis qd sint inha
biles minieq; idonei in pcipiendo qd exigūt
Sed qr nō audiūt qd volūt: aut callide nos
agere putāt: vt nō fam occultem^r impitiaz: aut
maliciose qd eis inuidēam^r peritiaz: atq; ita
indignātes perturbatiq; discedunt.

Ordo disputandi de trinitate diuina.

La ppf adiuuāte dñio deo La. II
nō suscipiem^r et eāipaz quā flagi
tant quantū possum^r redderet rōez
qd trinitas sit vñ de^r: t solus t ver^r: et qd re
cte pater t fili^r spūllanc^r: vni^r eiusdēq; sub
stātie v^r ecclie dicat: credat: intelligat: vt nō
quasi nostris excusatōib^r illudant: sz re ipsa
experiant: t esse illō summū bonū qd purga
tissimis mētib^r cernit: et a se ppterea cerni
cōprehēdīq; nō posse: qr hūane menti acies
inuālida in tā excellēti luce nō figit: nisi pi
sticiā fidei nutrita vegetet. Sed primū scdm
auctoritatē scripturarū scārū vt se ita fides
hēat demonstrandū ē. Deinde si voluerit et
adiuuerit de^r: istis garrulis ratiocinatōib^r
elationib^r qd capationib^r: atq; iō morbo picu
lossiore laborantib^r: sic fortasse seruiemus: vt
inuēiant aliqd vñ dubitare nō possint: et ob
hoc in eo qd inuenire nequiuerint: de suis mē
tib^r potiusq; de ipsa veritate: vel de nostris
disputatiōib^r pquerant atq; ita si qd eis er
gāeū v^r amoris ē v^r timoris: ad initū fidei t
ordinē redeār: iaz sentientes qd salubriter in
scā ecclesia: medicia fidelii stituta sit: vt ad
pceptōez incōmutabilis veritatis: imbecillē
mentē obseruata pietas saner: ne i opiniōz
noxie falsitatis temeritas inordiata p̄cipitet
Nec pigebit āt me sicubi hesito querere: nec
pudebit sicubi erro discere.

Dediuerso iudicio legentiū t capacitate dis
simili.

Capitulum III

Roinde qd quis hoc legit: vbi piter
cert^r ē: pgat meciū: vbi piter hesitat
querat meciū vbi errorē suū cogscit
redeat ad me: vbi meū: reuocet me Ita igre
diamur sif charitat^r viā: tēdentes ad eū: de q

dictū ē. Querite faciē ei^r semp. Et hoc plac^r Ps. 104

tū: piū atq; tutū corā dñio deo nostro: cū oib^r
inierim qd ea qd scribo legūt: t in oib^r scriptis
meis: maxieq; in his vbi qd vñitas trinita
tis: pater t fili^r t spūllanc^r: qr nec pīculos^r
alicubi errat: Nec labōrosius aliqd qd iſ: nec
fructuosius aliqd inuēitur. Quisq; ergo cū
legit dicit: hoc nō bñ dcī est: qm nō intelligo
locutioz meā repēdat: nō fidē: t forte vere
potuit dici planius: verūtū nllus hoīm ita lo
cutus ē: vt in oib; ab oib; intelligere. Ci
deat ergo cui bñ in sermōe meo displicet: vt
alios in talibus rebus qdīib; versatos
cū intelligat: me si intelligit. Et si ita ē p̄at libz
meū: v^r etiā sif videat: abiūciat: t eis potius
qd intelligit: opaz t tpsipendat. Nō tñ ppre
rea putet metacere debuisse: qr nō tā expedi
te ac dilucide qd illi qd intelligit eloq; potui Me
qz em oia qab oib^r scribunt: in cīm manus
veniūt. Et fieri pt: vt nōnlli qd etiā hec nostra
intelligere valēt: illos planiores nō inueniant
libros: t i istos saltē icidāt: iōq; vtile ē: plures
a pluribus fieri diuerso stilo: nō diuersa fide
etiā de qdīib; eisdē: vt ad plurios res ipsa
pūciat: ad alios sic: ad alios aut sic. At si ille
qd se ista nō intellexisse pquerit: nlla vñq; dta
libus rebus diligēter t acute disputata itelli
gere potuit: secū agat votis t studijs vt p̄fici
at nō meciū qrelis t puitis: vt taceā: qui vñ
hec legēs dicit: intelligo qdē qd dictū sit: sz nō
vere dictū ē: asserat si placz sniam suā t redar
guat meā si pt: qd si cū charitate t xitatem fece
rit: mihiq; etiā si hac vita maneo: cognoscē
dū facere curauerit: yberrimū fructū hui^r la
boris mei: cepero: qd si mihi nō p̄otuerit: qb^r
id potuit me volēte ac libēte p̄siterit: ego tñ
in lege dñi mecktor: si n̄ die ac nocte: saltē qb^r
tpm p̄tclis possū: t meditatōes meas ne ob
liuōe fugiāt: stilo alligo: sperās de mia dei qd
in oib; veris qd certa mihi sunt: p̄suerātem
me faciet. Si qd āt aliter sapio: id qd mihi p̄e
reuelabit: siue p̄occultas reuelatōes: inspira
tiōes atq; admonitiōes: siue p̄ manifesta elo
quia sua: siue p̄ fraternalis fmōcinatiōes: hoc
oro: t h̄ d̄positū: desideriūq; meū penes ip̄m
hēo: qd mihi sat: idone^r ē: t custodire qd dedit
et reddere qd p̄misit. Arbitror sancē nō nullos
tardiores: i qbusdā locis librōz meo: opina
turos me sensisse quod nō sensi: aut non sen
sisse quod sensi. Quorum errorem mihi tri
bui non debere quisnesciat: Sivelut me se
qntes neq; apphēdetes: deuiauerit i aliquā
falsitatē: dū cogor p̄ qdā densa t opaca viam

Liber

carpe: qsi qdē nec ipsis sanctis diuinorū libro
rum auctoritatib^z illo mō qsq̄ retribue-
rit: tā multos t̄ variis erroreis hereticorum:
cū oēs ex eis de sc̄pturis: falsas atq̄ fallaces
opiniōes suas conent defendere. Admonet
me plane: ac mibi iubet suauissimo impio lex
xpi: b̄ ē caritas: vt cū aliqd falsi in libris meis
me sensisse hōles putat: qd̄ ego nō sensi: atq̄
id ipsum falso: alteri displicet: alteri placet:
malum me reprehēdi a reprehēsore falsitatis: qd̄
ab eius laudatore laudari. Ab illo em̄ q̄uis
ego nō recte qd̄ nō senserim: error tñ ipse re-
cte vitupat. Ab h̄asit nec ego recte laudor: a
qd̄ existimor id sensisse qd̄ vitupat veritas: nec
ipsa sententia quā vitupat x̄itas. Ergo in no-
mine dñi susceptum opus aggredimur.

Que esse pp̄zia diuine trinitatis censerunt
catholic tractatores. Ca. III

De p̄se.

dīst. 3

Aenes q̄s legere potui q̄ aī me scri-
pserūt de trinitate: q̄ ēde: diuinorū
librōz veterū t̄ nouoz: catholic tracta-
tores b̄ intenderūt: f̄m sc̄pturas docere:
q̄ pater t̄ fili^z t̄ spūscūs: vnius eiusdēcōz sube-
insepabilis equalitate diuinā insinuet vnitatē.
Ideoq̄ nō sint tres dij s̄ vñ de^z: q̄uis p̄ si-
lūm genuerit: t̄ iō fili^z nō sit q̄ p̄s ē: filiusq̄ a-
p̄ sit genit^z: t̄ iō non sit pater q̄ fili^z ē: spūscūs
scūs: nec pater sit: nec fili^z: f̄m p̄s t̄ fili^z spi-
ritus: patri t̄ filio etiā ipse coequalis: t̄ ad tri-
nitatis p̄tinēs vnitatē: t̄ tñ eandē trinitatem
nata de x̄gine maria: t̄ sub pontio pilato cru-
cifixam t̄ sepultā: tertio die resurrexisse: t̄ in
Bat. 3 celū ascēdisse: f̄m mō fili^z. Nec eandē trini-
tate descedisse in specie colūbe sup̄iesuz bap-
tisatu. **N**ut d̄ie p̄te costes post ascēsionē dñi:
sonitu facto de celo q̄si ferret flat^z vehemēs:
t̄ linguis diuisis velut ignis: f̄m spūscūm
Act. 2. Nec eandē trinitatē dixisse de celo: **N**ues si-
Bat. 1 lius me^z. **N**ues cū baptisat^z ē a ioāne: **N**ues i-
Job. 12 monte qñ cū illo erant tres discipuli: **N**ut qñ
sonuit vox dicēs: **E**t clarificauit itez clarifi-
cabo: f̄m mō patris vocē fuisse ad filiū facta:
q̄uis p̄ t̄ fili^z t̄ spūscūs: sc̄ insepabiles sunt
ita insepabiliter openit. **N**ec etiā mea fides ē
qñ hec est catholica fides.

De questionibus q̄bus mouent de trinita-
te querentes. Ca. V

Ed in ea nō nulli pturbanf: cū audi-
unt deū patrē: t̄ deū filiū: t̄ deū sp̄m
sc̄m: t̄ tñ h̄ac trinitatē nō tres deos:
synū deū: t̄ quēadmodū id intelligat q̄rūt: p̄

sertim cū dicēt insepabilis op̄ari trinitatem in
cī re quā de^z op̄at: t̄ tñ q̄ndā vocē p̄is sonu-
isse: q̄ vox fili^z nō sit. **I**n carne aut̄ natū t̄ pas-
sum: et resurrexisse: t̄ in celū ascēdisse nō nisi **B**at. 3
fili^z. **I**n colūbe āt sp̄e venisse: nō nisi sp̄m sc̄m
intelligere volūt: quo t̄ illā vocē q̄ nō nisi pa-
tris suit trinitas fecerit: t̄ illā carnē in q̄ nō ni-
sis fili^z de x̄gine nat^z ē: eadē trinitas creauerit
t̄ illā colūbe sp̄em in q̄ nō nisi sp̄m sc̄m apparu-
it: illa ipsa trinitas op̄ata sit: alioq̄ nō insepa-
biliter trinitas op̄at: f̄ alia pater facit: alia fili-
us: alia sp̄m sc̄m. **N**ut si q̄dā simul faciūt: que-
dam sine inuicē: iam nō inseparabilis trinitas.
Mouet etiā quō sp̄m sc̄m in trinitate sit: quē
nec pater: nec fili^z: nec ambo genuerint: cu^z
sit t̄ p̄is t̄ fili^z sp̄s. **Q**uia ḡ q̄rūt ista hōles:
t̄ tedium nob̄ sunt: si qd̄ h̄ic ex dono dei sapit i
firmitas n̄a: edisseram^z eis vt possim^z: neq; **S**ep. 6
cū inuidia tabescēte iter habeam^z. **S**i dicim^z
nos de talib^z rebus nihil cogitare solere: mē
timur. **S**iaut fatemur habitare ista in cogi-
tationib^z n̄is: qñ rapimur amore indagan-
de x̄itatis: flagitiat iure charitatis: vt eis indi-
cēmus qd̄ h̄ic excogitare potuerim^z: nō q̄a-
ia acceperim^z: aut p̄fect^z sim. **N**ā si **P**aul^z apo-
stolus: q̄t omagis ego longe infra illi^z pedes
tacēs: nō me arbitror: ap̄rehēdisse: f̄ p̄ modu-
lo m̄co: si p̄a q̄ retro sunt obliuii cor: t̄ in ante-
riora me extēdo: t̄ f̄m intentionē seqr ad pal-
mam sup̄ne vocatiōis: q̄tū eiusdē vie pegrī-
ni: t̄ q̄puenerim vñ mihi in fine reliqu^z cur-
sus ē: vt illis agiam: desiderat^z a me: illis desi-
deratib^z: qb^z me fuire cogit libera charitas.
Aptet aut̄ vbi donabit deus vt eis ministrā-
do q̄ legāt: ipi^z p̄ficiāt: t̄ eis cupiēs t̄ fidere
q̄rētib^z: ipē q̄ inueniā qd̄ q̄rebā. Ergo suscep-
ti h̄ibēte atq̄ adiuuāte dñi deo n̄o: nō taz
cognita cū auctoritate differere q̄ ea cū pie-
tate differendo cognoscere.

De trinitate p̄is t̄ fili^z t̄ sp̄m sc̄m sunt
vñus t̄ solus t̄ verus deus. Ca. VI

Cli dixerūt dñm n̄m ieu xpmnō eē
deū: aut nō eē verū deū: aut nō cum
p̄e vñus t̄ solū deū: aut nō eē imorta-
lem: q̄ mutabīle: manifestissima diuinorū te-
stimonioz t̄ cōsona voce cōvicti sunt: velut
sunt illa. **I**n p̄ncipio erat x̄bū: t̄ x̄bū erat ap̄o
deū: t̄ deus erat x̄bū. **M**anifestū ē em̄ quod
x̄bū deū: filiū deū vnicū accepim^z: de q̄ p̄ dīc.
Et x̄bū caro factū ē: t̄ habitavit in nob̄: pp̄i
natūratē incarnatiōis ei^z q̄ facta ē in tpe et
x̄gine. **I**n eo aut̄ declarat^z nō tñ deū eē: f̄ eti-